Programowanie obiektowe

Programowanie obiektowe

Klasy

- Klasa to, najprościej mówiąc, złożony typ danych zawierający zbiór informacji (danych składowych) oraz sposób ich zachowania.
- Klasę można uznać za model jakiegoś rzeczywistego obiektu.

```
class Nazwa_Klasy
{
    // ciało klasy - w tym miejscu
    // piszemy definicje typów,
    // zmienne i funkcje jakie mają należeć
    // do klasy.
};
    //uwaga na średnik!
```


Klasy i egzemplarze (obiekty) klasy

- Klasa to projekt. Aby jej używać należy stworzyć egzemplarz (obiekt) danej klasy.
- Obiektem nazywamy egzemplarz klasy. Tworzymy go tak jak zmienną (w istocie, to jest zmienna).

Składniki klasy (pola i metody)

Na klasę składają się zmienne przechowujące dane oraz funkcje które na tych danych operują

- zmienne w klasie nazywamy polami
- funkcje w klasie nazywamy metodami
- funkcje i zmienne w klasie nazywamy ogólnie składnikami klasy

Składniki klasy (pola i metody)

```
class osoba
{
   public:
     string imie;  // pola (zmienne)
     string nazwisko;
     int wiek;
} ;
```


Przykład:

```
using namespace std;
 5
 6
       class osoba
 8
           public:
             string imie;
10
             string nazwisko;
11
             int wiek:
12
     L };
13
14
       int main()
15
           osoba pracownik1;
16
17
           cout<<"Podaj imie: ";</pre>
                                         cin>>pracownik1.imie;
18
                                         cin>>pracownik1.nazwisko;
           cout<<"Podaj nazwisko: ";</pre>
                                         cin>>pracownik1.wiek;
19
           cout<<"Podaj wiek: ";
20
21
           cout << pracownik1.imie<<" "
22
                << pracownik1.nazwisko<<" "
23
                << pracownik1.wiek;</pre>
24
           return 0:
25
```


Składniki klasy (pola i metody)

Aby odwołać się do składników obiektu możemy posłużyć się jedną z poniższych notacji:

Dla obiektów utworzonych statycznie:

```
obiekt.składnik;
```

Dla obiektów utworzonych dynamicznie (za pomocą **new**):

```
wskaźnik -> składnik;
```

Dla obiektów do których utworzyliśmy referencję:

```
referencja.składnik;
```


Składniki klasy (pola i metody)

Przykład składni: osoba pracownik1; pracownik1.wiek = 40; //nazwa obiektu osoba *wsk = &pracownik1; //wskaźnik cout << wsk->wiek; osoba &robol = pracownik1; //referencja cout << robol.wiek</pre>

Programowanie obiektowe

Enkapsulacja

Definiując dostęp do składników klasy używamy 3 słów kluczowych:

- public dostęp do składników klasy jest dozwolony wszędzie, nawet z poza ciała klasy,
- private dostęp do składników klasy jest zabroniony z poza ciała klasy (możliwy z klasy zaprzyjaźnionej),
- protected dostęp do składników klasy jest dozwolony tylko z ciała klasy (tak jak private) oraz w klasach pochodnych klasy bazowej.

Uwaga: wszystkie składniki są domyślnie prywatne, chyba że programista będzie chciał inaczej.

Enkapsulacja

```
🗏 class osoba 👍
3
                             //pole prywatne
         int id;
4
     public:
5
         string imie; //pole publiczne
         string nazwisko; //pole publiczne
 6
         void WypiszImie(); //metoda publiczna
7
8
     protected:
                             //pole chronione
         int wiek;
                             //pole chronione
10
         int wzrost;
11
     private:
                    //pole prywatne
12
         int pesel;
         int nr dowodu; //pole prywatne
13
         void WypiszPesel(); //metoda prywatna
14
15
16
```

Enkapsulacja

Klasa w C++ jest podobna do struktury (struct). Na tym etapie można zauważyć, że istnieją dwie różnice:

- Inne słowo kluczowe,
- 2. Domyślny dostęp do składników:
 - w strukturze wszystkie składniki są publiczne,
 - w klasie wszystkie składniki są domyślnie prywatne.

Klasa ma jednak daleko większe możliwości, które poznany w trakcie kolejnych wykładów (dziedziczenie, polimorfizm itp.)

Podstawy programowania w C++


```
class osoba
    public:
      string imie;
                               // pola (zmienne)
      string nazwisko;
      int wiek;
      int podaj_wiek() {      // metoda (funkcja)
            // treść funkcji
```


Metody

- Metody których ciało (pełna treść funkcji) opisane są wewnątrz definicji obiektu traktowane są jako metody inline.
- Oznacza to, że kod tej funkcji jest "wklejany" do każdego utworzonego obiektu tej klasy (pracujemy wtedy na tym samym segmencie pamięci, oszczędzając czas, jednak program zajmuje więcej pamięci).
- Ten sposób definiowania stosujemy dla metod krótkich (najczęściej składających się z jednego do trzech poleceń).


```
Metody
       class osoba
 6
           private:
                                           Należy pamięta, że metody
 8
              string imie;
                                           odczytujące pola klasy
 9
              string nazwisko;
                                           muszą być publiczne
10
              int wiek;
                                           (wywołujemy je z zewnątrz
11
           public:
                                           klasy)
           void setImie(string kto)
12
13
14
                imie = kto:
15
16
           void setNazwisko(string kto)
17
                nazwisko = kto;
18
19
           void setWiek(int ile)
20
21
22
                wiek = ile:
23
24
```

Metody


```
2.7
      int main()
28
29
          osoba pracownik1;
30
          string im, nazw;
31
          int w:
32
          cout<<"Podaj imie: "; cin>>im;
33
          cout<<"Podaj nazwisko: "; cin>>nazw;
34
          cout<<"Podaj wiek: "; cin>>w;
35
          //pracownik1.imie = im;
36
          //powyższa operacje jest niedozwolna - pola są prywatne
37
          pracownik1.setImie(im);
          pracownik1.setNazwisko(nazw);
38
39
          pracownik1.setWiek(w);
          return 0;
40
```

Metody zapewniają dostęp do pól prywatnych.

Metody

Program z poprzedniego slajdu daje nam możliwość wstawania danych do pól obiektu (ogólniej ustawiania ich wartości) poprzez metody, ale zabrania ich odczytu!

Aby odczytać zawartość obiektu należy uzupełnić go o metody:

```
25
               string getImie() {
   26
                    return imie;
   27
   28
               string getNazwisko() {
   29
                    return nazwisko:
   30
   31
               int getWiek() {
                                                public:
   32
                    return wiek:
   33
            cout << pracownik1.getImie()<<" "</pre>
50
                 << pracownik1.getNazwisko()<<" "</pre>
51
                 << pracownik1.getWiek();</pre>
52
```

Metody dodajemy do wnętrza (ciała) klasy koniecznie po modyfikatorze dostępu public:

W programie możemy ich użyć do odczytania zawartości pól prywatnych

Metody

Bardziej rozbudowane metody nie powinny być tworzone jako metody inline (powielane przy każdym egzemplarzu klasy).

Jeżeli metoda nie powinna być traktowana jako funkcja inline należy zdefiniować ja poza klasą.

- Wewnątrz kasy umieszczamy nagłówek metody.
- Poza klasą (ale nie wewnątrz funkcji main) umieszczamy treść metody.
- Aby określić, że metoda należy do klasy posługujemy się operatorem przestrzeni nazw ::

```
void klasa::metoda( )
{ ... }
```

Metody

```
#include <iostream>
#include <cstring>
using namespace std;
```



```
2
       class osoba
 5
 6
           private:
 7
             char imie[15]; // zmienne
             char nazwisko[25];
 8
 9
             int
                   wiek;
10
           public:
11
             void SetImie (char *kto)
             void SetNazwisko (char *kto)
14
17
             void SetWiek (int w) {
20
             char * GetImie ()
             char * GetNazwisko ()
23
26
             int GetWiek () {
27
                  return (wiek>=0)? wiek : 0;
28
             void przedstaw sie();
29
30
31
       void osoba::przedstaw sie()
32
33
34
               cout << GetImie() <<" "
35
                     << GetNazwisko()<< "
36
                     << GetWiek();
37
38
       int main()
39
```

60

Składniki klas

Metody

Dzięki enkapsulacji pól obiektu, może on przechowywać dane w innej formie niż je przedstawia na zewnątrz.

Np.: w tej wersji metoda *osoba* pobiera **wiek**, ale wewnętrznie przechowuje **rok urodzenia**, dzięki czemu baza danych nie musi być co roku aktualizowana.

```
int main()
    osoba pracownik1;
    string im, nazw;
    int w;
    cout<<"Podaj imie: ";</pre>
                                   cin>>im;
    cout<<"Podaj nazwisko: ";</pre>
                                   cin>>nazw:
    cout << "Podaj wiek: ";
                                   cin>>w;
    //powyższa operacje jest niedozwolna - pola
    pracownik1.setImie(im);
    pracownik1.setNazwisko(nazw);
    //pracownik1.setWiek(w);
    pracownik1.podajWiek(w);
    cout << pracownik1.getImie()<<" "</pre>
          << pracownik1.getNazwisko()<<" "</pre>
          << pracownik1.getRokUrodzenia();</pre>
    return 0;
```

```
class osoba
    private:
      string imie;
      string nazwisko;
      int rokUrodzenia;
    public:
    void setImie(string kto) {
    void setNazwisko(string kto) {
    string getImie()
    string getNazwisko()
    int getRokUrodzenia()
         return rokUrodzenia;
     void podajWiek(int wiek);
int main()
void osoba::podajWiek(int wiek)
    time t czas = time(NULL);
    tm * czaslokalny;
    czaslokalny=localtime(&czas);
    rokUrodzenia=(czaslokalny->tm year+1900)-wiek;
            dr Artur Bartoszewski - Programowanie obiektowe, sem. 11 - WYKŁAD
```

Objaśnienie funkcji time () i localtime () użytych w poprzednim przykładzie

Zegar

- Zegar czasu rzeczywistego funkcja time() pozwala pobrać aktualny czas zegara czasu rzeczywistego podanego jako ilość sekund która upłynęła od 1 stycznia 1970r.
- Wynik zapisany jest do zmiennej typu time_t

```
#include <ctime>
      #include <iostream>
      using namespace std;
 5
      int main()
 6
 7
           time t aktualnyCzas;
 8
 9
           aktualnyCzas = time(NULL);
10
           //time(&aktualnyCzas);
11
           cout << aktualnyCzas << " sekund uplynelo od 00:00:00, 01.01.1970r";</pre>
12
13
           return 0;
14
```

Zegar

- Funkcja localtime() zamienia czas pobrany z zegara na czytelną postać.
- Wynik zapisywany jest jako wskaźnik do predefiniowanej struktury tm, której polami są lata, miesiące, dni, godziny, minuty i sekundy.

```
int main()
 6
           time t aktualnyCzas;
           aktualnyCzas = time(NULL);
           //time(&aktualnyCzas);
           tm *czasLokalny = localtime(&aktualnyCzas);
10
          cout <<czasLokalny->tm hour<<" "
11
                <<czasLokalny->tm min<<" "
12
13
                <<czasLokalny->tm sec<<endl;
14
           cout <<czasLokalny->tm year+1900<<" "</pre>
15
                <<czasLokalny->tm mon+1<<" "
16
                <<czasLokalny->tm mday<<endl;
           return 0:
17
```

Literatura:

W prezentacji wykorzystano przykłady i fragmenty:

- Grębosz J.: **Symfonia C++, Programowanie w języku C++** orientowane obiektowo, Wydawnictwo Edition 2000.
- Jakubczyk K.: Turbo Pascal i Borland C++ Przykłady, Helion.

Warto zajrzeć także do:

- Sokół R.: Microsoft Visual Studio 2012 Programowanie w Ci C++, Helion.
- Kerninghan B. W., Ritchie D. M.: *język ANSI C*, Wydawnictwo Naukowo Techniczne.

Dla bardziej zaawansowanych:

- Grębosz J.: Pasja C++, Wydawnictwo Edition 2000.
- Meyers S.: *język C++ bardziej efektywnie*, Wydawnictwo Naukowo **Techniczne**